

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 22. De exitu Magorum ex Oriente, vt natum Infantem adorarent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

MEDITATIO XXII.
 DE MAGORVM REGVM
 ab Oriente discessu vsque ad in-
 gressum in Ierusalem.

PVNCTVM I.

ONSIDERANDA hic est
 ipsius stellæ in Oriente ap-
 paritio, & tempus, ac finis
 eius; effectus denique, in
 trium Regum animis pro-
 ducti, perpendendi.

D. Thom. 3.
 p. 4. 39. a. 7.
 & 8.

PRIMUM ergo perpen-

I.

de: Patrem æternum, cum vellet filium suum
 in Bethlehem natum, non solum aliquibus Iu-
 dæis, Pastoribus videlicet, ad quos Angelum
 suum miserat; sed aliquibus etiam Gentibus
 innotescere, eodem die nouam stellam, pulcher-
 rimam & splendidissimam, in Oriente creasse,
 quæ, iuxta Balaam vaticinium, a nati Messia &
 Regis Israel signum esset: vt, qui stellam vide-
 rent, ad eum Regem cognoscendum, adoran-
 dumque accederent, qui in commune omnium
 bonum natus esset. Gratias tibi, Pater æter-
 ne, pro cura ista, qua disponis, vt filius tuus in-
 notescat, & à Gentibus adoretur; tam ob ipsius
 honorem & gloriam; quam ob illorum, qui
 eum agnoscent & adorabunt, vtilitatem. Vti-
 nam omnibus id contingeret, quod Aduentus
 eius participes fierent.

a Num 24.
 17.

II.

DEINDE considera, & si plurimi stellam illam in Oriente viderint; eiusque pulchritudinem admirati, quid significaret, cognoverint; solos tamen tres Reges, eius aspectu ita commotos, ut, domibus suis relictis, Regem eum querere statuerent, quem stella natum indicabat: reliquos omnes eam cogitationem deposuisse; quod graue reputarent, domos suas, uxores, fortunas & amicos relinquere; de terra sua exire; itineri ad id longo ac difficili se dare; in regiones alienas & locum non satis certum proficisci. quas difficultates, carnis sensus horrebat; Dæmonque, ut eos detereretur, adhuc magis amplificabat. In huiusmodi enim abiecti animi hominibus, locum habet quod ait Sapiens: *b Dicit piger: Leo est foris, in medio platearum occidendus sum.* Et iterum: *c Leo est in via & leana in itineribus:* domi volo manere, ut periculum hoc euadam. Verum miseri, dum *d fugiunt à facie leonis, occurrit eis virus.* & temporariam vitantes mortem, æternam fortè obierunt. Verendum est enim, ne ex hac ignauia, eorum vltima damnatio provenit: eò quòd in tenebris infidelitatis vitam finiuerint. Hæc interim mihi applicans, perpendam: quoties diuinæ inspirationis stella animæ meæ illuxerit, excitans me ad querendum Christum, eius paupertatem, humilitatem, cæterasque virtutes amplectendas; & licet, quid sibi stella illa velit, intelligam; nec manum tamen admouere libet; nec vel pedem mouere, ut id quæram, quod suggeritur: ne aut

com-

b Prov 22.

13.

*c 26.13.**d Amos 5.19*

3 Matt. 20.
16.

buisse tremendam illam Christi sententiam, *Multi sunt vocati, pauci vero electi.* Si quidem ex tot Orientalibus, qui, stella inuitante vocati fuerant, tres tantum fuerint ad præclaram hanc expeditionem electi; quos Trinitas sanctissima, tanquam Gentium Primitias, elegit. O beatissima & adoranda Trinitas, coniungemur tui horum numero; quò diuinam vocationem sequens, te confitear, adorem, & glorificem in secula. Amen.

PUNCTVM II.

CONSIDERANDVS deinde est Magorum ex Oriente egressus, & ipsa Ierosolymam vsque profectio.

- I. **P**ERPENDERE igitur primùm: Reges illos fide viuã sese in Dei manus proijciẽtes; & munera, quæ nato Regi offerrent, secum accipientes, iter suum aggressos fuisse: atque in ipso itineris ingressu, aduertentes ex tempore, ipsam etiam stellam loco moueri, quasi itineris ducem se ipsis præberet, vehementer exhilaratos, laudem & gloriam Deo, pro ea providentiã & erga se curã, dedisse. Ex quo intelligam, si Deo confidens & viuã fidei innitens, eum querere incepero, eius mihi providentiam certò adfuturam; gratiãque & auxilio suo, ut ceptum iter persequar, adiuturum; diuinæ vocationis spiritu gratiãque, stellæ instar præcedente: Et, ut Israelitas per desertum duxit, eos præcedendo, viamque monstrando a *in die*

qui-

commoditates meas, aut quæ multum diligo, deferam; aut laborem etiam exiguum subeam, efficiis excusationis causâ difficultatibus, cum re ipsa sint nullæ. Et ideo (vt ait Iob) *e. qui timo pru: nam;* hoc est aliquem huius mundi laborem, irruet super me nix. quæ est pœna cælestis: Deo me, glaciei instar frigidum, ac desolatum pro meritis deferente. Stella verò, quæ salutis meæ causâ fuit orta, testis mihi erit ad damnationem.

e Iob. 6. 16.

III.

TERTIÒ, contrà perpendendum, quantum Deus beneficium tribus illis Regibus contulerit, interna illa luce & inspiratione ad eò efficaci, vt statuerent, domibus suis patriæque relictis, Christum quærere; tot alijs in excitate sua, ignauia, miseriæque derelictis. Ex quo diuinæ inspirationis vim deprehendens, orabo Dominum, vt eà me præueniens, illud mihi suggerat, quod olim Abrahamo: *f. Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui; & veni in terram, quam monstrabo tibi.* Quod si DEVS tali me iam gratiâ præuenerit, vt alterius stellæ lumine efficaciter de mundo eduxerit, quò eum in Religione quæram, alijs multis in media confusione Babylonica relictis; tum gratias propterea maximas agam: tum, vt similes animæ meæ illustrationes immittat, quæ me ad omnia amoris & perfectæ ipsius imitationis impedimenta remouenda permoueant, supplex orabo.

f Gen. 12. 1.

IV.

VLTIMÒ perpende attentius, locum hic habuisse

quidem *columna nubis* eos à solis æstu protegente; *nocte vero columna ignis* lumen ad progrediendum præbente; sic me directurum, gressusque meos gubernaturum, in die prosperitatis, ab ardoribus sensuum & mundi huius tentationum protegendo; & in nocte aduersitatis à frigore & tepiditate pusillanimitatis defendendo.

DEINDE perpende, eosdem Reges in itineris progressu rectà semper, nec ad vnam aut alteram partem declinando, stellam ita secutos, vt cum progrediente progredi ètur; cum hærente, & ipsi hærent: simul attendentes, ne quid eo Domino ac Rege, quem in stella ipsa agnoscebant, indignum admitterent. Ad quorum exèplum ita me componere studebo, vt, quos Deus mihi duces in vitæ huius peregrinatione constituit, omninò sequar: Rationis nimirum lumen naturale, & fidei supernaturalis; diuini spiritus inspirationem, & illustrationem, ac meorum Prælatorum & Confessoriorum directionem: quæ quatuor veluti stellæ ad vnâ (b quæ Deus est, nos per illas dirigens) reducuntur. Incumbit verò mihi ita eum sequi, vt rectà omninò, nec ad dextrâ nec sinistram declinans, sequar: & sollicitè caueam admittere, quod ipsius oculis displiceret.

TERTIÒ perpende, stellam, quæ toto itinere Reges illos præcesserat, iam Ierosolymam propinquantibus, repenti se se occultasse: magno quidem illorum animi sensu, sed Deo id ita disponente, tum ad fidei ac fidelitatis

II.

b Apoc. 2. 28
c 22. 16.

III.

eorum probationem, & ad magnarum virtutum exercitationem; tum, ut cælesti illo deficiente, duces eos quærent, quos Deus in terra sequendos constituit: qui sunt Sapientes & Legis Doctores, Prælati, ac Superiores in Ecclesia. Qui Magi, non propterea deceptos se fuisse existimauerunt, aut, animam abijicientes, quod Dux ille se subtraxisset, sparram suam, re infecta ad propria remeantes, neglexerunt: sed ipsam Urbem ingredi statuerunt, spe inueniendi, quem tanto desiderio quærebant: hoc suo exemplo, quid mihi agendum sit, docentes; cum Deus, sensibili deuotione deficiente, tenebris verò ac tentationibus obruentibus, sese subtrahit. Non enim propterea diffidentia locus dandus, aut à bene captis desistendum est; sed media, quæ licet, adhibenda sunt, ad quærendum & inueniendum Deum, ministros & vicarios eius accedendo: sicut sponsa, hoc est anima iusta, in Canticis fecisse dicitur; cum, absente sponso, in tenebris & obscuritate noctis se esse deprehenderet. *c In lectulo, inquit, meo per noctes quasiui, quem diligit anima mea: quasiui illum & non inueni. Surgam & circuibo ciuitatem: per vicos & plateas quæram, quem diligit anima mea. exercens nimirum se sanctis ac pijs operibus; cernensque aliorum iustorum exempla, quætere pergit. quasiui, ait, & non inueni: inuenerunt me vigiles, qui custodiunt ciuitatem: num, quem diligit anima mea, vidi? Prælatos ergo & Pastores accedit Eccle-*

*c Cant. 3. 1.
2. 3.*

lia,

fiat, à quibus instruarur, & doceatur, ubi, & qua ratione dilectum suum inuenire possit. *Paululum cum pertransissim eos, inueni quem diligit anima mea.* Ecce viam, dilectum animæ sponsum inueniendi, quam & Magos tenere disposuit Deus; dum eorum aspectui subtraxit stellam O Deus æterne, da mihi horum virorum fidem & constantiam, quod te eadem, qua illi, fidelitate ac perseuerantia quæram; ad humana illa & ordinaria media, cum diuina se subtrahant, dimissè accedens.

PUNCTVM III.

TERTIÒ considerandum, quid Magi, dum Hierosolymam sunt ingressi, primum interrogariat. *a Vbi, inquit, est qui natus est Rex Iudaorum?* a Matt. 2,2. Qua interrogatione insignes aliquas virtutes prodiderunt.

I. PRIMVM FIDEM magnam, dum, quod nõ viderant, credunt; dum natum fatentur infantem, qui Rex & Messias esset, Iudæis à Deo promissus; de quo nihil dubitantes, locum tantum requirunt, in quo natus sit. qui enim illud primum eis reuelauit, occultauit secundum:

II. MAGNANIMITATEM suam etiã ostēderūt & animi fortitudinem? Nam etsi vitæ periculum ab Herode propterea timere meritò poterant, quòd in ciuitate illa, & ipsa Herodis Regis aula, nouum alium ipsi Regem quærent: intrepidè tamen, nec occultè in angulis, sed palam & in ipsa Regia, de recēs nato Rege Iudæorum interrogant. Heroicam certè fidu-

P 5 ciam,

ciam, & imperterritam animi fortitudinem,
 ab ipso recens nato Rege inspiratam qui etiam
 spectabile illis stellæ lumen subtraxit; inter-
 num tamen & inuisibile fidei lumen potius
 b *Hsb. 11. 33* auxit: cuius virtute b *sancti denicerunt Regna,*
 operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissio-
 c *Psal 17. 30* nes. Tene fidem viuam, anima mea, c in Deum
 tnum, cuius virtute transgredieris muros. re-
 sume animum ad perumpendas occurrentes
 difficultates, & obeunda pericula: quia Rex
 ille, quem quaeris, certò proteget, liberumque
 ex eis eripiet. EX HAC fide & animi fortitu-
 dine manauit, quòd Herode, & tota cum ipso
 Hierosolyma, horum Magorum interrogatio-
 ne, turbatis, nihil ipsi turbarentur. Et He-
 rodem quidem turbari, cum tyrannus & am-
 bitiosus vereretur, recens natum, qui qua-
 rebatur, infantem, regno ipsum derubaturus,
 non adeò mirum erat: sed Iudæos ipsos ex eo
 turbari, quòd maximam debuit pacem & læ-
 titiam adferre; illud verò vehementer miran-
 dum. Sed nimirum præsentì Regi, etiam tyran-
 no, blandiri & placere potius volebant, quam
 cœlesti; qui dudum promissus, iam præ forti-
 bus adesse dicebatur. Ex quo intelligam, quàm
 sit periculosum, arctam familiaritatem aut
 amicitiam cum Potentioribus scelestisq; con-
 trahere, qui odij, iræ, vindictæ, & ambitio-
 nis perturbationibus facillimè mouentur. Il-
 lis enim sic turbatis, facilè & ego turbabor: si
 autem, vt Magi isti, Deo confidam, etiam si ci-
 uitas tota turbetur, expers ego ero turbatio-
 nis.

M
 DE P
 RI

nis: & potius cum Dauide dicam: c *Domine* ^{c Psal. 26, 1.}
illuminatio mea & salus mea; quem timebo?
Domine protector vitæ meæ; a quo trepidabo?
consistans aduersum me castra, non timebit cor
meum: si exurgat aduersum me praelium, in hoc
ego sperabo.

PUNCTVM IV.

Quarto considerandum, quod a Hero- a *Matt. 2.*
des, etsi turbatus, cōgregans omnes Prin- 4-5
cipes Sacerdotū, & Scribas populū, sci-
scitabatur ab eis, vbi Christus nasceretur. At illi
dixerunt ei: in Bethlehem Iudæ. Sic enim scri-
ptum est per Prophetam: b Et tu Bethlehem ter- b *Mich. 5, 2.*
ra Iudæ, nequaquam minima es in Principibus
Iudæ: ex te enim exiet Dux, qui regas populum
meum Israel. Tunc Herodes, clam vocatis Magis
dixit: ite & interrogate diligenter de puero: &
cū inueneritis, renunciate mihi, &c.

IN toto hoc facto variè se prodit prouidētia
 Dei. PRIMVM, q̄ iniquorum operā vtatur in
 bonorum utilitatem. Herodis enim operā ac
 diligentiā patefactus est Magis locus natiuita-
 tis Christi: iuxta illud: c *Qui stultus est seruiet* c *Prou. 11, 29*
Sapienti. & illud: Diligentibus Deum omnia co-
 operantur in bonū. DEINDE, eadem prouiden-
 tia se prodit, quod per suos ministros etiā ini-
 quos, Scripturæ veritatem reuelat iis, qui eā
 ad Dei gloriam, propriamque utilitatem sci-
 re cupiunt: vt hic apparet, cū non est passus
 Deus, sacerdotes legisq; Doctores, Magis hanc
 veri-

I.

II.

veritatem inquirentibus, eam celare. Si itaque ego, zelo bono, Dei voluntatem cognoscere cupio; Deus illam per ministros suos reuelabit, de quibus per Prophetam dixit: *d Labia sacerdotum custodiunt scientiam, & tanquam in depositi cista clausam habent; ut, quæ dubia sunt legis, inquirentibus manifestentur: sunt enim Angeli nunciique Dei, ad eius voluntatem reuelandam.* TERTIÒ, in eo se prodigiosa scripturam sacram, tanquam lumen quoddam illustre ad Christum inueniendum & cognoscendum nobis dederit, ita ut, cum illam habemus, prodigiosa stella, aut noua reuelatio nobis necessaria non sit; sed feruens oratio ac profunda meditatio, iuxta id quod ipse

d Malac. 1.7. Christus aliquando dixit Iudæis: *eseruatamini scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere: & illæ sunt, quæ testimonium perhibent de me. O dulcissime IESU, qui dixisti. f Petite, & accipietis; quærite, & inuenietis: illumina mentem meam, ut te in sacris literis humiliter quærens, inueniam; & æternam, quæ in eis latet, vitam, re ipsa assequar.*

III.

IV.

DENIQUE, timorem & horrorem quendam meritò mihi secreta Dei iudicia incutient, quæ in hæc narratione gesta sunt: cum Gentiles videam è remotis regionibus, magno labore ad Christum quærendum venisse; ipsos verò Iudæos, qui tanto tempore venturum expectabant, cum propè illum iam haberent, nec mouere se loco voluisse, ut quærent; cum tamen locum, in quò inueniendus esset,

Magis

M
DE P
R
I

Magis ipsis indicarent. In quibus propterea locum habuit, quod ipse Christus postea illis dixit. *g Nemo potest venire ad me, nisi Pater g Ioan. 6. meus traxerit eum.* Hos ergo miseros Pater nō 44. traxit ad filium: quia Tyranno Herodi potius blandiri, quàm Regem suum verum quærere maluerunt. Distulerunt enim ad illum ire cū Magis, expectantes eorum reditum, vt cū ipso fortè irent Herode: ita nunquam profecti sunt. Ego igitur, si sapio, ex alieno periculo cautior factus, impedimenta conabor amouere, quæ me, quò minus Patris inspirationibus obsequar, retardant; sinamque, me ad filium trahi: nec in aliud differam tempus, si trahi me sentio, ne fortè dilatio & mora, causa sint mee damnationis. O PATER æterne, *h qui, quamuis iustus, terribilis es tamen in consiliis super filios hominum,* per amorem, quo filium tuum prosequeris, supplex oro, vt quem omnibus cupis innotescere, & ab omnibus adorari, ne me ob scelera mea & in obsequio tuo tepiditatem, deseras; sed efficaciter ab eis extrahens, ad te quærendum, inueniendum, agnoscendum, & adorandum pertrahas, ad tuam gloriam, Amen.

— 5 —